

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

PABLO GONZÁLEZ DIRECTOR TITULAR

NÚM. 23

LA CINQUENA DE XOSTAKÓVITX

24, 25 i 26 D'ABRIL DE 2015
SALA 1 PAU CASALS

EMMANUEL KRIVINE director
CAMILLA NYLUND soprano

L'AUDITORI

www.auditori.cat

Lepant 150
08013 Barcelona

Segueix-nos a

YouTube

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

PABLO GONZÁLEZ, DIRECTOR TITULAR

ENTRADES A
PARTIR DE
10€*

LA QUARTA DE TXAIKOVSKI

- 9 i 10 MAIG

PABLO GONZÁLEZ director
KARI KRIIKKU clarinet

-
- **CHIN** » *Concert per a clarinet i orquestra*. Obra co-encàrrec OBC
 - **TXAIKOVSKI:** » *Simfonia núm. 4*
-

* Primera i segona fila de platea i
lloges de segon pis

Principals mitjans patrocinadors

 el Periódico

CATALUNYA
RÀDIO

 3

PROGRAMA 23

ABRIL DE 2015

DIVENDRES 24

20.30h

DISSABTE 25

19h

DIUMENGE 26

11h

Emmanuel Krivine director

Camilla Nylund soprano

1/ WOLFGANG AMADEUS MOZART
Salzburg 1756 -
Viena 1791

Simfonia núm. 31 en Re major,
KV 297, "París" (1778)

Allegro assai
Andante
Allegro

18'

2/ RICHARD STRAUSS
Munic 1864 -
Garmisch-Parten-
kirchen 1949

Quatre últimes cançons (1948)

Frühling - Allegretto
September - Andante
Beim Schlafengehen - Andante
Im Abendrot - Andante

25'

Camilla Nylund soprano

PAUSA

20'

3/ DIMITRI KOSTAKÓVITX
Sant Petersburg
1906 -
Moscou 1975

Simfonia núm. 5 en Re menor,
op. 47 (1939)

Moderato
Allegretto
Largo
Allegro non troppo

46'

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossoscs. Un mocador redueix notablement el soroll.

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

PABLO GONZÁLEZ DIRECTOR TITULAR

THE ARTIST

17 i 18 juliol 2015

Projecció de la pel·lícula
mentre l'OBC interpreta
la banda sonora

ENTRADES A
35€

Principals mitjans patrocinadors

el Periòdic

CATALUNYA
RÀDIO

Amb el patrocini de

gasNatural
fenosa

COMENTARI

Pere Albert Balcells

L'efervescència vital de la joventut i la serenor crepuscular de la senectut, Mozart i Strauss, es donen la mà a la primera part d'aquest concert. Xostakóvitx es mou a la segona en les dificultats socials de l'artista adult.

El 1778, Mozart intentava, a 22 anys, obrir-se pas a París. Per aconseguir-ho, havia d'adaptar-se al gust del públic, segons les angoixades recomanacions epistolars del seu pare, Leopold. Mozart va escriure la seva nova simfonia i va tranquil·litzar el seu pare dient-li que incloïa música per a tota mena de gent. I, en efecte, al primer moviment se succeeixen expressions tan diverses com la de l'alta cerimoniaositat ritual, la delicada filigrana bufonesca, la desenfadada galanteria popular i el llampegant magnetisme tempestuós, i tot va girant en una espiral d'espurnejant alegria latent conduïda per un virtuosisme inventiu d'aspecte prestidigitador. Malgrat tot, a l'organitzador del concert no li va acabar de fer el pes el segon moviment, i Mozart, sol·lícit, en va escriure un altre. I a l'últim temps, per a major ensurt del seu pare, Mozart va invertir el tradicional inici *forte-piano* amb un inici *piano-forte*. «La gent va fer xsst durant el *piano*; i sentir el *forte* i posar-se a aplaudir va ser per a ells una sola cosa.» Mozart va poder celebrar l'èxit final amb «un bon gelat» al Palais Royal, i Leopold va poder dormir tranquil, almenys aquella nit.

El 1948, un any abans de morir, Richard Strauss va escriure les *Quatre últimes cançons* per a soprano i orquestra, darrer homenatge a allò que havia constituït l'objecte d'una bona part de la seva creació artística: la veu humana. Excepte a la

primera cançó, el caràcter tardoral dels textos és una al·legoria de l'esgotament de l'existència i el presentiment de la mort. Això es fa explícit al final de la quarta i última cançó, «És això, la mort?», paraules que fan sorgir el tema principal del poema simfònic *Mort i transfiguració*, escrit per l'autor als 25 anys. Abans d'aquest final, al llarg de les quatre cançons (incloent-hi la primera, de text primaveral), la línia melòdica ha evolucionat suspena en un vol planat lleugerament marejador, de fluctuacions sempre imprevisibles, que transmeten a l'oient el benaurat rodament de cap en el moment d'abandonar-se a la ingravidesa de la nit. Tal com diu la segona estrofa de la tercera cançó: «Mans, deixeu tota activitat; front, oblida tot pensament; tots els meus sentits volen abismar-se en el son».

La *Cinquena* de Xostakóvitx va ser l'obra amb la qual el seu autor, l'any 1937, va recuperar el favor de les autoritats soviètiques després de les fortes crítiques rebudes dos anys abans per *Lady Macbeth*. Aquesta òpera havia estat titllada de confusa i caòtica, és a dir, contrària als principis de simplicitat, classicisme heroic i optimisme col·lectiu propis del realisme socialista. El primer temps, *Moderato*, sembla que adopti aquests principis. És un gran fresc musical en el qual trobem des de l'ampli paisatge esteparí fins als ritmes de cavalcada guerrera, passant, però, per la paròdia mahleriana de les músiques populars de parada festiva. El segon moviment, *Allegretto*, deforma amb sarcàstica mordacitat nasal, d'origen també mahleriana, la galanteria del vals. El *Largo* que segueix, foscament introspectiu, llangeix en un mut esquinçament íntim que acaba amb l'estrafet somriure exhaust d'una visionària serenor paradisiàca. I l'*Allegro non troppo* final és una estrepitosa marxa triomfal, prou ambigua perquè les autoritats soviètiques hi poguessin sentir l'expressió d'un tonificant triomf col·lectiu, i l'oient que ho volgués hi pogués sentir l'expressió d'una ferotge acidesa paròdica.

Quatre últimes cançons

de Richard Strauss

FRÜHLING

In dämmrigen Grüften
träumte ich lang
von deinen Bäumen und blauen Lüften,
von deinem Duft und Vogelsang.

Nun liegst du erschlossen
in Gleiss und Zier
von Licht übergossen
wie ein Wunder vor mir.

Du kennest mich wieder,
du lockest mich zart,
es zittert durch all meine Glieder
deine selige Gegenwart!.

→ Poema de Hermann Hesse

SEPTEMBER

Der Garten trauert,
kühl sinkt in die Blumen der Regen.
Der Sommer schauert
Still seinem Ende entgegen.

Golden tropft Blatt um Blatt
nieder vom hohen Akazienbaum.
Sommer lächelt erstaunt und matt
in den sterbenden Gartentraum.

Lange noch bei den Rosen
bleibt er stehen, sehnt sich nach Ruh.
Langsam tut er die (grossen)
müdgewordenen Augen zu.

→ Poema de Hermann Hesse

PRIMAVERA

Al fons dels rocs crepusculars
he somniat llargament
amb els teus arbres i l'aire blau,
amb les teves flaires i els teus cants d'ocells.

Ara t'has expandit
en clarors i guarniments,
vessant de llum,
com un miracle davant meu.

Tu em reconeixes,
tu m'atraus tendrament,
una esgarrifança ressegueix tot el meu cos,
la teva benaurada presència.

SETEMBRE

El jardí està trist,
la freda pluja pesa sobre les flors.
L'estiu tremola
dolçament cap a la seva fi.

Daurades, gota a gota, cauen les fulles
de dalt de l'acàcia.
L'estiu somriu, sorprès i cansat,
entre el somni dels jardins que moren.

Llargament, entre les roses
s'atura encara, desitja el repòs.
Lentament tanca
els seus ulls cansats.

BEIM SCHLAFENGEHEN

Nun der Tag mich müd gemacht,
soll mein sehnliches Verlangen
freundlich die gestirnte Nacht
wie ein müdes Kind empfangen.

Hände, lasst von allem Tun,
Stirn vergiss du alles Denken,
alle meine Sinne nun
wollen sich in Schlummer senken.

Und die Seele unbewacht
will in freien Flügen schweben,
um im Zauberkreis der Nacht
tief und tausendfach zu leben.

→ Poema de Hermann Hesse

IM ABENDROT

Wir sind durch Not und Freude
gegangen Hand in Hand,
vom Wandern ruhen wir (beide)
nun überm stillen Land.

Rings sich die Täler neigen,
es dunkelt schon die Luft,
Zwei Lerchen nur noch steigen
nachträumend in den Duft.

Tritt her und lass sie schwirren,
bald ist es Schlafenszeit,
dass wir uns nicht verirren
In dieser Einsamkeit.

O weiter, stiller Friede!
So tief im Abendrot,
wie sind wir wandermüde-
ist dies etwa der Tod?

→ Poema de Joseph von Eichendorff

EN ANAR A DORMIR

Ara que el dia s'ha cansat,
que el meu nostàlgic desig
sigui acollit per la nit estelada
com un nen cansat.

Mans, abandoneu tota acció.
Enteniment, oblida tot pensament.
Ara tots els meus sentits
volen caure en un somni.

I l'ànima sense cap guardià
vol volar, alliberades les seves ales,
en el cercle màgic de la nit,
per tal de viure profundament mil vegades.

A LA POSTA DE SOL

Amb penes i alegries,
plegats hem caminat,
descansem ara dels nostres viatges,
a la tranquil·la vall.

Al nostre entorn s'inclinen els camps,
ja la brisa s'enfosqueix.
Només dues aloses aixequen encara el vol
somniaant novament amb l'aire flairant.

Apropa't i deixa-les cantar,
aviat serà hora de dormir,
perquè no puguem perdre'ns
en aquesta soledat.

Oh, immensa i dolça pau!
Tan profunda a la posta del sol,
que cansats estem per haver caminat.
Serà aquesta, potser, la mort?

EMMANUEL KRIVINE

director

Emmanuel Krivine és el principal director convidat de l'OBC i la va dirigir per darrera vegada el mes d'octubre de 2014.

Fotografia → Julien Becker

D'origen rus per part de pare i polonès per part de mare, va començar molt jove la seva carrera com a violinista. Va estudiar al Conservatori de París i a la Chapelle Musicale Reine Elisabeth, amb grans mestres com Szeryng i Menuhin i, posteriorment, va començar a guanyar concursos internacionals. Apassionat de l'orgue i de la música simfònica, després d'una trobada amb Karl Böhm el 1965, es va consagrar, a poc a poc, a la direcció d'orquestra. Ha estat director convidat a la Ràdio de França del 1976 al 1983 i titular de l'Orquestra Nacional de Lió del 1987 al 2000. Des del 2004 és director de La Chambre Philharmonique, conjunt d'instruments d'època i el 2006 va ser nomenat director de la Filharmònica de Luxemburg. Paralelament, ha estat convidat a les millors orquestres internacionals. Krivine, també molt interessat en la pedagogia, dirigeix regularment orquestres joves.

Entre els seus enregistraments recents destaquen el de la Filharmònica de Luxemburg amb el segell Timpani i obres de Vincent d'Indy i de Debussy i, també, un CD amb Zig Zag Territories/Outhere i obres de Ravel i un de Moussorgski i Rimski-Kórsakov. Amb La Chambre Philharmonique ha publicat per al segell Naïve obres de Mendelssohn, Dvořák, Schumann i Beethoven (la integral de les simfonies, premi Tria de l'Editor de *Gramophone*).

CAMILLA NYLUND

soprano

Camilla Nylund col·labora amb l'OBC per primera vegada en aquest concert.

Fotografia → Markus Hoffmann

Nascuda a Vaasa, Finlàndia, va estudiar primer amb Eva Illes i, més tard, al Mozarteum de Salzburg. Del 1999 al 2002 va formar part de la Semperoper de Dresden, fet que va ser l'inici d'una brillant carrera internacional, amb actuacions a Viena, Munic, Salzburg, La Scala de Milà, l'Òpera de París, el Covent Garden de Londres, el Gran Teatre del Liceu, Hamburg, Berlín, Venècia, Amsterdam, Tòquio i San Francisco, entre altres ciutats importants. Nylund ha cantat òperes com *Le nozze di Figaro*, *Così fan tutte*, *Fidelio*, *Els mestres cantaires de Nuremberg*, *Tannhäuser*, *Lohengrin*, *Don Carlo*, *Eugene Onegin*, *Rusalka*, *Ariadne auf Naxos*, *Capriccio*, *El cavaller de la rosa*, *Elektra* o *Salomé*.

L'any 2011 va debutar al Festival de Bayreuth interpretant el rol d'Elisabeth a *Tannhäuser*, i ho ha tornat a fer durant els tres anys següents. Nylund col·labora habitualment amb directors com Daniel Barenboim, Marek Janowski, Fabio Luisi, Ingo Metzmacher, sir Simon Rattle o Yakov Kreizberg, tant en concerts simfònics com oratoris. També cal esmentar, entre d'altres, les seves interpretacions d'*Ariadne* a Frankfurt, *Tannhäuser* i *Lohengrin* a Viena, *Die tote stadt* a Hèlsinki, *Ariadne auf Naxos* i *Salomé* a l'Staatsoper de Berlín i també *Salomé* a Filadèlfia, però en versió concert, la *Simfonia núm. 9* de Beethoven amb Riccardo Muti a Chicago, *Rusalka* a Lió i *El cavaller de la rosa* a Amsterdam.

PRIMERS VIOLINS Mauro Rossi*, *principal concertino invitat* / Cristian Chivu, *concertino associat* / Raúl García, *assistent concertino* / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Jozef Toporcer / Oriol Algueró* / Peter Asp* / Judith Bofarull* / Paola Caballero* / Adrián Centenero* / David Olmedo* / Francesc Puche* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, *solista* / Emil Bolozan, *assistent* / María José Balaguer / Hug Bosch / Jana Brauning / Patricia Bronisz / Assumpta Flaqué / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Manuel Porta* / Anedilia Riestra* / Marina Surnacheva* / Yulia Tsuranova* **VIOLONS** Ashan Pillai, *solista* / Josephine Fitzpatrick, *assistent* / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / María Juan* / Marta Sedó* **VIOLONCELS** José Mor, *solista* / Vincent Ellegiers, *assistent* / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Jaume Güell / Olga Manescu / Linda d'Oliveira / Jean-Baptiste Texier / Laia Puig* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, *solista* / Dmitri Smyshlyaev, *assistent* / Jonathan Camps / Josep Mensa / Albert Prat / Enric Boixadós* / Adriana Ruiz* **FLAUTES** Bea Cambrils / Júlia Santos* / Christian Farroni, *assistent* / Ricardo Borrull, *flautí* / Aïda Borràs*, *flautí* **OBOËS** Dísia English, *solista* / José Juan Pardo / Dolores Chiralt, *assistent* / Molly Judson, *corn anglès* **CLARINETS** Larry Passin, *solista* / Francesc Navarro / Josep Fuster, *assistent i clarinet en mi b* / Alfons Reverté, *clarinet baix* **FAGOTS** Silvia Coricelli, *solista* / Noé Cantú / Thomas Greaves, *assistent* / Francisco Miguel Martínez*, *contrafagot* **TROMPES** Juan Manuel Gómez, *solista* / Joan Aragó / David Bonet / José Vicente Soler* / Juan Conrado García, *assistent solista* / David Rosell, *assistent* **TROMPETES** Mireia Farrés, *solista* / Adrián Moscardó / Carlos Eugenio Leite* / Angel Serrano, *assistent* **TROMBONS** Eusebio Sáez, *solista* / Vicent Pérez / Gaspar Montesinos, *assistent* / Raul García, *trombó baix* **TUBA** Daniel Martínez* **TIMPANI** Jaime Esteve* **PERCUSSIÓ** Roxan Jurkevich, *assistent* / Joan Marc Pino, *assistent* / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Ignacio Bori* / Roberto Oliveira* **ARPA** Magdalena Barrera / Marta Jarne* **PIANO** Dolores Cano* **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

* col·laboradors

INFORMACIÓ

Abans de cada concert podeu consultar el programa de mà entrant al web de l'OBC. També hi trobareu tota la informació de l'emissió del concert per Catalunya Música i Radio Clásica de RNE.

Per als abonats de l'OBC, l'entrada al Museu de la Música és gratuïta el mateix dia del concert. La resta dels dies el preu és reduït → 3.50€

SUGGERIMENTS DISCOGRÀFICS

● **Wolfgang A. MOZART** → *Symphonies Nos. 29, 31 "París", 32, 35 "Haffner" & 36 "Linz"* SCOTTISH CHAMBER ORCHESTRA
sir **Charles Mackerras** director
LINN (2010)

● **Richard STRAUSS** → *Four last songs*
GÜRZENICH-ORCHESTER. KÖLNER PHILARMONIKER.
STAATSKAPELLE BERLIN / **Anna Netrebko** soprano · **Daniel Barenboim** director
DEUTSCHE GRAMMOPHON (2014)

● **Dmitri XOSTAKÓVITX** → *Symphony No. 5 in D minor, Op. 47*
LONDON SYMPHONY ORCHESTRA / **Mstislav Rostropovich** director
LSO (2005)

ALTRES CONCERTS

CAMBRA: 29 / ABRIL / 2015 → SALA 4 ALICIA DE LARROCHA
LA MORT I LA DONZELLA, → 20.30h → 8€ a 12€
QUARTET ARDEO

ANTIGA: 5 / MAIG / 2015 → SALA 2 ORIOL MARTORELL
OBSESSIÓ VIVALDI: → 20.30h (Xerrada prèvia → 12€ a 17€
DOROTHEE OBERLINGER a les 20h)

OBC: LA QUARTA 9 i 10 / MAIG / 2015 → SALA 1 PAU CASALS
DE TXAIKOVSKI → 19h i 11h → 10€ a 56€

MÚSICA ANTIGA

GIARDINO ARMONICO AMB KOPATCHINSKAJA

El millor Vivaldi amb
la violinista Patricia
Kopatchinskaja i Giovanni
Antonini

Entrades a
www.auditori.cat

L'Auditori és un consorci de

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Principal mitjà patrocinador

LA VANGUARDIA

Visiteu-nos a

YouTube

5
JUNY
A partir de
10€

fotografia: © Marco Borggreve